Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra DAPHNE (1879)

Citation: Topsøe, Vilhelm: ”Udvalgte Skrifter”, i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 102. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637594480/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Det var Sandberg og Kusinen — Ægtefolk siden Sommeren.

»Hvis der er Nogen hjemme i Eders Paradis iaften,« sagde han, »saa ville vi gjerne være Slanger der, for hjemme hos os er der Rengjøring, og Renlighed, finder nu jeg, er en daarlig Ting.«

»Vi maa have os en italiensk Aften ligesom den, vi havde paa Nørregade, den var mageløs,« sagde hans Kone.

»Ja, rigtig,« sagde Stephan, »den var mageløs, og den kan ikke gjentages.«

»Som De vil, men forresten hvorfor ikke det? Jeg er vis paa, at den iaften vilde være meget bedre; vi har det jo Alle nu meget bedre. Dengang var vi kun hemmelig forlovede og I slet ikke. Nu har vi alle faaet hinanden, og det er, som det skal være.«

Hun mønstrede Stuen, og da Klaveret bar opslaaede Noder, skulde hun naturligvis se, hvad det var.

Hun satte sig uden videre ned og begyndte at nynne:

»Aller Berge Gipfel«.

Hun afbrød sig selv: »Naa, den har I sværmet med. Ja, det er ogsaa en af mine Yndlinge. Den blev jeg forresten en Aften slemt narret med. Det var, Paula, ude paa Landet hos Eder i forrige Sommer, da jeg var der i Besøg. Jeg havde troet, at Sandberg vilde være kommen den Aften. Vi var jo alt saa smaat begyndt saadan at interessere os for hinanden. Men Mennesket kom ikke. Saa om Aftenen, da jeg sad i Havestuen, hørte jeg En udenfor komme gaaende, syngende ganske højt denne Sang, som vi netop havde sværmet for i de Dage. Jeg troede, det var ham, og gav mig til at spille Akkompagnementet. Saa kommer der ved Gud et ganske fremmed Menneske, som lister sig ind i Haven.«

»Naa, og hvad saa, om jeg maa spørge,« sagde Sandberg med et melodramatisk Udtryk, gribende en Papirskniv og førende den som en Dolk. »Du opdagede vel Fejltagelsen i Tide.«

»Ja, Du kan være ganske rolig, for han løb saamænd igjen, før jeg selv kunde faa set paa ham.«